Законодавча рада та ордонанси

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Устрій коронної колонії

Коронною колонією керував призначений Короною губернатор, якому радила Виконавча рада, що складалася виняткова з посадовців. Закони ухвалювала Законодавча рада з посадовців і членів, призначених губернатором, у якій посадовці мали незначну, але постійну більшість.[1] Законодавчу раду утворили 1 квітня 1867 року. Спочатку вона мала лише чотирьох членів, а в наступні десятиліття розширювалася.[2]

Такий устрій поєднував виконавчий контроль із консультаціями. Губернатор і його посадовці могли ухвалити будь-який захід, який вважали потрібним, адже офіційна більшість могла переголосувати неофіційних членів. Проте на практиці уряд серйозно зважав на думку неофіційних членів. Вони представляли комерційну громаду, від якої залежали

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

добробут і доходи колонії. Законодавча рада стала майданчиком, де купці могли критикувати запропоновані заходи, пропонувати поправки й домагатися реформ.

Неофіційні члени та голос комерції

Неофіційних членів обирали переважно з європейської комерційної громади, але азійців почали призначати досить рано. 1869 року губернатор призначив Ху А Кая (Hoo Ah Kay), кантонського купця, відомого як Вампоа (Whampoa). Він став першим членом Законодавчої ради китайського походження й першим азійцем у ній.[3] Ху А Кай прибув до Сінгапуру 1830 року, успадкував від батька постачальницьку фірму Whampoa and Co. і забезпечував кораблі Королівського військово-морського флоту. З 1856 року він також імпортував лід зі Сполучених Штатів, був консулом Росії, Японії та Китаю й допоміг заснувати Сінгапурський ботанічний сад.[4]

Призначення азійських неофіційних членів відображало колоніальну практику управління через очільників громад, яку частина A простежила до старшин раннього поселення. Воно також визнавало економічну вагу китайських купців, які контролювали дедалі більшу частку торгівлі колонії. Законодавча рада так і не стала представницьким органом у сучасному розумінні. У XX столітті лідер стрейтс-китайців Тан Ченг Лок (Tan Cheng Lock) закликав до прямих виборів і неофіційної більшості. Проте ці вимоги не знайшли широкої підтримки в суспільстві, здебільшого байдужому до місцевої політики.[5]

Законодавча рада відображала й напруження всередині колонії. Зі зростанням Сінгапуру його представники почали домінувати в Раді. Це не подобалося представникам Пінангу й Малакки, які

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

вважали, що законодавчий орган зосереджується на справах Сінгапуру.[6] Це суперництво передвіщало пізніше розходження шляхів Сінгапуру та малайських територій, яке розглянуто в частині C.

Законодавча програма

Упродовж наступних десятиліть Законодавча рада ухвалила великий масив ордонансів. Вони охоплювали державне управління, доходи, охорону здоров'я, поліцію, імміграцію, землю, судноплавство й торгівлю. Багато з них запозичили з англійських чи індійських зразків, а деякі написали з огляду на особливі умови колонії. Разом вони замінили непевну суміш англійського права, індійських актів і місцевих правил, що діяла в Стрейтс-Сетлментс за часів Компанії.

Найважливіші акти у сфері кримінального права прийшли з Індії. Кримінальний кодекс Стрейтс-Сетлментс, ухвалений як Ордонанс № 4 1871 року, відтворював Індійський кримінальний кодекс 1860 року й набрав чинності 16 вересня 1872 року.[7] За Ордонансом про кримінальне судочинство 1870 року 1900 року пішов всеосяжний Кримінальний процесуальний кодекс. Ордонанс про докази 1893 року запозичив Індійський закон про докази 1872 року.[8]

Розвивалося й комерційне законодавство. У другій половині 1880-х років ордонанси переглянули право щодо передачі нерухомості, договорів застави рухомого майна (bills of sale) і банкрутства.[9] Ордонанс про компанії (Companies Ordinance), створений за англійським зразком, передбачав реєстрацію компаній з обмеженою відповідальністю. Ордонанс про цивільне право (Civil Law Ordinance) 1878 року, розглянутий у

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

розділі III частини A, гарантував застосування англійського торговельного права в колонії в усіх питаннях, не врегульованих місцевим законодавством.

Кодифікація з Індії, загальне право з Англії

Правова система, що постала, поєднувала два джерела. Кримінальне право, кримінальне судочинство та доказове право кодифікували за індійськими зразками, які англійські юристи розробили для колоніальних умов. Лорд Маколей (Lord Macaulay), головний автор Індійського кримінального кодексу, пояснював, що запропонована ним система не є зведенням жодної наявної системи. Він спирався на англійське право в спрощеному вигляді.[10] Джеймс Фіцджеймс Стівен (James Fitzjames Stephen) казав про свій Індійський закон про докази, що той стискає «в дуже короткий обсяг усе англійське та індійське доказове право».[11] Сінгапурська адвокатура спершу опиралася запровадженню Індійського кримінального кодексу, бо надавала перевагу англійському праву, але громадська думка підтримала кодекс.[12]

Натомість цивільне й комерційне право залишалося переважно некодифікованим і далі наслідувало англійське загальне право та англійські торговельні статути. Договори, трасти, власність і делікти регулювалися англійськими принципами, сприйнятими через Хартію 1826 року та Ордонанс про цивільне право 1878 року. Цей поділ визначає сінгапурське право й донині. Кримінальне право кодифіковане й має своєрідну структуру, успадковану з Індії. Договірне, трастове й комерційне право належать до родини загального права й залишаються тісно пов'язаними з англійською та співдружнісною судовою практикою.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Для фінансового центру такий поділ був сприятливим. Купці й банки мали справу з комерційним правом, зрозумілим їхнім контрагентам у Лондоні. Водночас кодифіковане кримінальне право дало колоніальному урядові чіткі інструменти для підтримання порядку серед великого й різнорідного населення. Кодифікація принесла визначеність, яку цінували Маколей і Стівен, а загальне право — гнучкість і міжнародну впізнаваність, які цінували купці.

Примітки

1. Wikipedia, “Straits Settlements” (дата звернення: жовтень 2026 р.): “an Executive Council, composed wholly of official (i.e., ex-officio) members, and a legislative council, composed partly of official and partly of nominated members, of which the former had a narrow permanent majority”. ↩
2. Wikipedia, “Legislative Council of the Straits Settlements” (дата звернення: жовтень 2026 р.): утворена 1 квітня 1867 року; почала “with just four members” і з роками розширювалася. ↩
3. Wikipedia, “Hoo Ah Kay” (дата звернення: жовтень 2026 р.): призначений 1869 року як “the first Legislative Council member of Chinese ethnicity”; його також називають першим азійським членом загалом. ↩
4. Wikipedia, “Hoo Ah Kay” (дата звернення: жовтень 2026 р.): прибув до Сінгапуру 1830 року; успадкував Whampoa and Co.; постачальник Королівського військово-морського флоту; імпорт льоду зі Сполучених Штатів з 1856 року; консул Японії (1877), Китаю (1879) і Росії; ключова роль у заснуванні Сінгапурського ботанічного саду; помер 27 березня 1880 року. ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

5. Wikipedia, “Legislative Council of the Straits Settlements” (дата звернення: жовтень 2026 р.): Тан Ченг Лок “called for popular representation through direct election, and for the number of non-official members to be increased to a majority”, але безуспішно, “as there was little support from a society widely apathetic to local politics”. ↩
6. Wikipedia, “Legislative Council of the Straits Settlements” (дата звернення: жовтень 2026 р.): “Singaporean members increasingly dominating the council” викликало невдоволення політиків з Малакки й Пінангу. ↩
7. Wikipedia, “Penal Code (Singapore)” (дата звернення: жовтень 2026 р.): Ordinance No. 4 of 1871 (Straits Settlements), що відтворював Індійський кримінальний кодекс 1860 року, набрав чинності 16 вересня 1872 року. ↩
8. “Some Notes on the Origins of the Major Criminal Enactments of Singapore”, *Malaya Law Review*, т. 31, липень 1989 р.: Criminal Procedure Ordinance 1870; Criminal Procedure Code 1900 (Ordinance No. 21); Evidence Ordinance No. 3 of 1893 на основі Indian Evidence Act 1872. ↩
9. “Chapter VIII: 1885–1890”, *Malaya Law Review*, т. 11, № 1, липень 1969 р.: перегляд права щодо передачі нерухомості, bills of sale і банкрутства ордонансами 6 1886 року та 2 1888 року. ↩
10. “Some Notes on the Origins of the Major Criminal Enactments of Singapore”, *Malaya Law Review*, т. 31, липень 1989 р., з цитатою Маколея: “the system of penal law which we propose is not a digest of any existing system”. ↩
11. “Some Notes on the Origins of the Major Criminal Enactments of Singapore”, *Malaya Law Review*, т. 31, липень 1989 р., з цитатою Стівена. ↩
12. “Some Notes on the Origins of the Major Criminal Enactments of Singapore”, *Malaya Law Review*, т. 31, липень 1989 р.: Кримінальний кодекс наштовхнувся на опір сінгапурської адвокатури, яка

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

надавала перевагу англійському праву, але громадська думка підтримала його запровадження. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com